

РЕШЕНИЕ

№ 1666

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **262** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 84, ал.3 , вр чл.34,ал.3 от Закона за убежището и бежанците/ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Ш. М. А., гражданин на С., ЕГН [ЕГН], с предоставен хуманитарен статут, срещу Решение № 4720/13.12.2021г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, в частта му с която на основание чл. 48, ал.1, т.3 във връзка с чл. 34,ал.1 и 2 от ЗУБ административния орган е издал отказ по искането на оспорващия, да се събере на територията на Република България със своята майка Л. А. Х..

Иска се отмяна на решението в обжалваната част, като незаконосъобразно.Поддържа, че е необоснован изводът в него, че за майка му не са налице предпоставките на §1, т. 3, б. „в“ ЗУБ. Твърди, че от представената медицинска документация се установява, че майка му имала тежко заболяване - високо кръвно и диабет. Тя не била в състояние да се грижи сама за себе си, сестрата на оспорващия била омъжена и била част от друго семейство, което живеело на голямо разстояние от майка им и не можела да се грижи за нея и се налагало да живее със жалбоподателя. Ето защо твърди, че не са налице основанията в чл. 34, ал. 3 ЗУБ, на основание които може да се откаже събиране на членове на семейство. В открито съдебно заседание жалбата се поддържа лично от оспорващия и от назначения му процесуален представител адв. Н.. Не се претендират разноски.

Ответникът - заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез процесуален представител юрк. П., изразява становище за неоснователност на

жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят има предоставен хуманитарен статут с решение № 1820/28.06.2021 г. на заместник председателя на ДАБ-МС.

Началото на административното производство е поставено с молба от 01.09.2021 г., рег. № УП 16832 на ДАБ, подадена от жалбоподателя, с която е поискал да му бъде разрешено да се събере на територията на Република България със съпруга си, децата си и родини по произход: – Ф. А. Ш., съпруга, [дата на раждане] гражданка на С., М. А. Ш. ,син , [дата на раждане] ,гражданин на С., Л. А. Ш. , дъщеря , [дата на раждане] гражданка на С., Л. А. Х. , дъщеря , [дата на раждане] , Л. А. Х. , майка , [дата на раждане] ,гражданка на С. и Ф. А. М.,сестра , [дата на раждане] ,гражданка на С.

С молбата е представена в превод медицинска епикриза № 0455529-21година от 09.08.2021г., издадена от доктор Г. А. А. от която се установява ,че Л. А. Х. ,родена през 1963г. страда от хронични здравни проблеми – кръвно налягане и диабет , получава припадъци и се нуждае от спешна медицинска реакция.

С жалбоподателя е проведено интервю на 21.09.2021г., на което той разказал, че след като е починал баща му ,той се грижил за майка си. Имал сестра, която живеела в С. – Ф. А. М. но тя била омъжена и имала деца. Майка му имала високо кръвно и диабет и искал да се грижи за нея.

Въз основа на събраните доказателства и на основание чл. 48, ал. 1, т. 3, вр. чл. 34, ал. 1 и 2 от ЗУБ, на 13.12.2021г. заместник председателят на ДАБ-МС издава решение N 4720, с което в оспорената пред съда част отказва на жалбоподателя да се събере на територията на Република България с Л. А. Х. , майка , [дата на раждане] ,гражданка на С.

Решението е връчено на оспорващия на 23.12.2021г., лично, в присъствието на преводач.

При така установеното от фактическа страна съдът стигна до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице ,имащо правен интерес от оспорването на процесното решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Със заповед № РД 05-803/14.12.2020г. председателят на ДАБ-МС ,на основание чл.52 ЗУБ е делегирал правомощията си по чл.48,ал.1,т.1-4 ЗУБ на Д. И.-зам. председател на ДАБ-МС. Следователно оспореното решение е издадено при условията на делегация от заместник председателя на ДАБ-МС ,който е надлежно оправомощен за това.

Оспореното решение е издадено при спазване а административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон в установената от закона писмена форма и съдържание и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Не се споделя довода релевиран от жалбоподателя, че ответника е допуснал процесуални нарушения като не е изяснил докрай всички заявени от жалбоподателя факти. Същият е разяснил на оспорващия чужденец процедурата, по която се подават и разглеждат молби за международна закрила и събиране със семейство на

територията на Република България ,проведено е интервю с жалбоподателя на езика който същия говори -арабски, с участието на преводач и той е заявил, че разбира превода с което му е дадена възможност да изложи ясно фактите ,относими към искането му.

Решението, в обжалваната част е постановено и в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗУБ председателят на ДАБ взема решения по молби за събиране на семейства. Според разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ, чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България. Материалноправната предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването на събиране с член от семейството му. Легалното определение на понятието "членове на семейството" за целите на закона е дадено в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ. В конкретния случай е поискано събиране с майка.

По отношение на майката на жалбоподателя законовата предпоставка за събиране е да не може сама да се грижи за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живее в едно домакинство със своето дете. В случая не се твърди напреднала възраст, а заболяване. Видно от представените доказателства обаче съдът намира, че не може да се направи извод, че майката на жалбоподателя изпитва такива страдания, които да налагат съжителство с друг човек за полагане на непрекъснати грижи. Освен, че е необходима кумулативност от "тежко заболяване" и "чужди грижи", тези грижи трябва да бъдат полагани конкретно и от жалбоподателя.

Описаното в цитираната по-горе медицинска епикриза/в превод/ за здравословното състояние обаче съдът намира, че не може да обоснове такъв извод. Майката на жалбоподателя, действително, се установява, че от 15 години има здравословни проблеми - високо кръвно налягане и диабет /без да е уточнено лечението, което и е провеждано/, получава припадъци, с неуточнен характер, като е препоръчано да бъде наблюдавана от лекар и да се полагат грижи от близките и. Но тези заболявания са хронични и не са от такъв характер, че да не може сама да се грижи за себе си и да има нужда от грижата на жалбоподателя. Не се установява да попада в най - тежката степен на болестите от които страда, където е нужна чужда помощ.

Отделно от изложеното от доказателствата по делото се установява, че на територията на С. живее сестра на жалбоподателя -Ф. А. М., което сочи, че оспорвания не се явява единствения роднина, който може да оказва помощ на майка им Л. А. Х..Съдът намира, че обстоятелството че е омъжена и има деца не е пречка да полага грижи и оказва помощ при необходимост за майка си.

По изложените съображения оспорването е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на решението в оспорената му част.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Мотивиран така, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Ш. М. А., гражданин на С., ЕГН [ЕГН], с предоставен хуманитарен статут, срещу Решение № 4720/13.12.2021г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, в частта му с която на основание чл. 48,

ал.1, т.3 във връзка с чл. 34,ал.1 и 2 от ЗУБ административния орган е издал отказ по искането на оспорващия, да се събере на територията на Република България със своята майка Л. А. Х., гражданка на С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: